

TYSSLINGE församlingsblad

nr 6 • 2024



Vi finns på Instagram!
Följ oss på kontot:
svenskakyrkantysslinge
Välkomna!



Slakten följa slaktens gång

FÖR NÅGRA TIMMAR sedan kom jag tillbaka från några dagar på Gotland. Jag brukar åka dit för att besöka min syster som bott på ön i 40 år, men den här resan var annorlunda. Nu åkte jag till Gotland för att ta ett sista farväl och följa hennes vilja att jag skulle ordna med och hålla i hennes begravningsgudstjänst.

Gotland i november är en främmande plats. Inga turister som fyller parkeringarna runt Visby. Staden och ön har gått in i vilans tid. Ingen plats är så tom som en badstrand på Gotland i november. Det är vind, vågor, kyla men också en total stillhet. I luften kretsar en av alla öns kungsörnar och många affärer och restauranger är stängda i väntan på vårens ankomst.

I den gamla kyrkan blev det så tydligt att barn kan trösta som inga andra. Mitt lilla barnbarn var med och hans leende fick alla ledsna vuxna att mitt i sorgen se livet.

Små barn har en väldigt viktig uppgift vid en begravning – nämligen att påminna oss vuxna att livet trots allt fortsätter. Psalmen "Härlig är jorden" blir inte bara ord utan verklighet: "Tidevarv komma, tidevarv försvinna, slakten följa slaktens gång".

Förr fanns gråterskor på begravningar, de finns fortfarande i andra kulturer. Efter akten i kyrkan kände jag att vi borde ha ställföreträdande barn på begravningar där inga barn finns med.

Nu närmar vi oss barnens högtid, både de vuxna barnens och de som inte är så gamla. För så tänker jag om julen. Det är en högtid för barnet inom oss. Det är både på gott och ont,

när förväntningarna är stora kan också besvikelsen bli stor. Men julen vill komma med ljus och värme till alla frusna novembermänniskor.

I år har jag beställt en riktig adventsstjärna såsom den såg ut när den uppfanns i den tyska staden Herrnhut på 1800-talets början. Den har tio strålar i papper åt alla håll och ser verkligen ut som en stjärna som blossar på himlavalvet. Jag tror att jag kände att den urgamla stjärnan i plåt behövde få en starkare arvtagare. När mörkret känns större måste också ljuset få bli starkare. När jag sätter upp den stjärnan blir det också en protesthandling i vår mörka värld. Precis som mitt barnbarns leende skingrade sorgen för många vill jag att stjärnans ljus ska påminna mig och andra om att ljuset verkligen lyser i mörkret.

Kan jag förändra världen med en stjärna? Antagligen inte, men jag kan påminna mig själv om vad julen vill berätta. Att barnet som föds på julnatten inte bara får namnet Jesus utan också Immanuel, som betyder Gud med oss. Att mitt i världen, så som den är, har Gud kommit till oss i ett barn. Gud kom inte som en vuxen människa, han kom på samma sätt som vi kommer till världen. Som en skört barn men också som alla barn med en kraft som kan förändra världen.

På vissa målningar av det unga Jesusbarnet så ler han mot oss när vi betraktar honom i bilden. Ett leende som tränger undan all oro och rädsla. Ett leende som säger: Var inte rädda, tro på livet, tro på ljuset. Låt oss söka det leendet denna jul så att vi vågar leva.

Johan Bremer, kyrkoherde

Tysslinge församlingsblad

Adress: Tysslinge församling, Skolgatan 12, 719 30 Vintrosa

Telefon: 019-20 80 50

Hemsida: www.svenskakyrkan.se/tysslinge

Facebook: sv-se.facebook.com/tysslingeforsamling

Ansvarig utgivare: Johan Bremer • johan.bremer@svenskakyrkan.se

Redaktör: Jenny Minner • jenny.minner@svenskakyrkan.se



Jenny har ordet



Alla borde ha en kyrkis-Lena, en förskole-Lovisa och en skol-Gun

Människor är verkligen fantastiska. Vi är bara sandkorn i ett oändligt universum, så små här under julstjärnans strålgans. Ändå är vi så finurligt uttänkta, så fullständigt underbara, med otroligt viktiga roller i varandras liv.

Det är mycket vardag i livet. På sistone har jag tänkt mycket på hur viktiga ens vardagsmänniskor är. De som en möter med regelbundenhet, sådär medan livet liksom pågår. För mig och min familj, som är mitt uppe i småbarnsåren, är det mycket pedagoger.

Förskolepedagogen som möter i dörren på morgonen och genom sättet att vara, sättet att gå ned på knä framför treåringen, med leendet som når ögonen och gesterna som är inbjudande lovar både barnet och oss att hon, den vackraste och mest värdefulla i våra liv, kommer att vara trygg hela dagen. Skolresursen som står mitt i blåsten på skolgården och tar emot sexåringen med en kram, som retas och busar och lockar fram skratt, så att vi känner att barnet, för oss själva meningen med livet, kommer att vara sedd och, om intrycken blir för många för henne, omsluten.

Kyrkisfröken som aldrig missar att hälsa någon välkommen, som aldrig låter någon gå utan ett hejdå och en personlig hälsning, som genom att behandla alla som jämlikar, som genom att komma ihåg de små detaljerna och komma med de små gåvorna och gesterna gör något stort, för både barn och utmattade vuxna som bara behöver vara, en stund.

Vardagsmänniskorna. Om en har tur i livet är det människor som ger energi. De är olika och har olika roller för olika människor, men deras

inflytande över oss är på något vis detsamma. Tänk bara på alla som bor ensamma, äldre som behöver hjälp: nog gör det stor skillnad för själva livskvaliteten om vardagsmänniskorna, i det här fallet kanske hemtjänsten, tillför ljus och inte "bara" gör sitt jobb.

Det är vinter och himlen är tätt beströdd av stjärnor. Men fastän månaden gett sig av ligger allt som oftast ett lock av novembermoln mellan mig och himlen när jag vänder blicken uppåt. Om jag behöver se stjärneljusen blir det ofta upp till mig. Jag behöver minnas att de finns där bakom molnen. Stjärnorna.

Vi är små på jorden. Vår stund kort. Ändå känns det ibland som en oändlig räcka av vardag. Jag stannar upp och får syn på vardagsmänniskorna och känner en tacksamhet.

Jag får lust att säga till kyrkis-Lena, förskole-Lovisa och skol-Gun att de påminner mig om stjärnorna. Också de dagar då det är lite mulet och de själva kanske inte känner att de lyser.

Vi borde säga sådant till varandra lite oftare. Till kassörskor som orkar ge ett leende, till hemtjänst som känns som att de har tid fast dagen måste vara väldigt stressig för dem, för sköterskor som tittar en extra gång på något som ser ut som en blodpropp i foten och lovar att den inte når hjärtat, till buss- ▶



► chaufförer som står stilla med bussen tills en hinner förbi med barnvagnen.

Fast tyvärr skulle de tro att en var tokig om en började kalla dem stjärnor, sådär på tisdagseftermiddagen.

Kanske är det ett av helgernas uppdrag. Att se till att vi stannar upp och reflekterar. Helgerna ger oss ett litet andrum och en ursäkt att visa tacksamhet. Det är nog därför förskolepedagoger får så många chokladaskar till jul.

Det gäller att minnas att vi människor, trots att vi bara är sandkorn i en oändlig galax som

tillhör ett av flera oändliga universa, aldrig är endimensionella. Vi måste bära många dimensioner inom oss. Vi är sandkorn och unika, utvalda och aldrig glömda, på en och samma gång. Därför plockar vi upp barnet ur krubban också i år och ger honom kärlek på nytt, för den aldrig sinande kärlek vi får ta emot. Medan vi ber en bön för alla vardagsmänniskor. Tack för att ni finns!

Med önskan om en välsignad jul och en vacker start på det nya året!

Jenny, präst



Ljuset i mörkret – Advent, hållbarhet och värme från vaktmästeriet

Advent är en högtid där mörkret och ljuset är tydligt närvarande i våra vardagliga liv men också i våra gudstjänster. Vi tänds ljusen som påminnelse om att det eviga ljuset ska födas som människa. En människa som är likt ett prisma där vi oftast bara förmår se en eller två färger i taget, beroende på var vi står/är i livet. När livet ändras bryts det eviga ljuset på ett annat sätt och framträder med nya färger, men det är alltid samma ljus som strålar. En enighet i mångfalden – en mångfald i enigheten.

På tal om ljus så har, i skrivande stund, vi på vaktmästeriet påbörjat vår ljusstillverkning. Vi har börjat tillverka böneljus av bivax som vi

köpt av lokala biodlare och som vi sen filtrerar med hjälp av nylonstrumpor (de bruna är bäst enligt Lucas). Vi kommer även att tillverka kronljus samt värmeljus. Det är en underbar doft av honung i vår verkstad i S:t Josef och vi hoppas den även ska sprida sig i kyrkorna.

Vi har även börjat att tillverka egna gravljus som kommer kunna köpas utanför kyrkogårdarna i vinter. Här tar vi hand om alla gravljus som slängs och så sitter vi (läs Vicky) och pillar ur stearinet. Detta smälter vi ner och filtrerar för att sedan fylla upp de gravljusbehållare som är hela. Allt detta skulle annars ha slängts i plaståtervinningen (inklusive stearinet).

Glad jul, önskar vaktmästeriet!



FOTO: NADINE MINNER /IKON

Julfrukost *med andakt*

Varmt välkomna för en stunds gemenskap på julaftons morgon. Vi bjuder på frukost och håller en andakt, det kommer även finnas julpyssel. Alla är välkomna, gammal som ung, hela familjen eller om du är ensam. Vi finns här för er!

ST. JOSEFS KAPELL I GARPHYTTAN
TISDAG 24 DECEMBER 9.00 - 10.30

Bud om *julefrid*



Över snötäcket är världen tyst och stilla
En ensam vindpust rör vid kinden på den lilla
En längtan har gömt sig i de enkla orden
Det är jul snart i den hopplöst frusna norden

Genom rum och tid har människor alltid samlats
Med bud om julefrid har vintermorgon randats
Du lilla sover trygg trots kylan mot din kind
Vi ber, må larm och strid få tystna runt omkring

Vår framtid bor i barnets helighet
Han sover i en frid som himlen vet

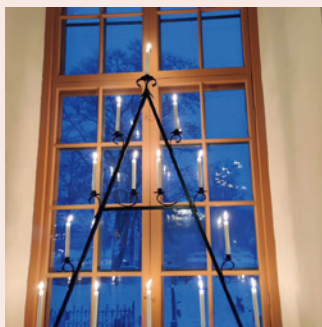
Ett barn bär alltid hopp från änglavinge
Från stjärnor som en ljusets gåva bortom tingen
Här kan vi tysta ned det eller våga tro
Och låta himlens kärlek hit få slå sin bro

En stillhet över världen för ett budskap hit
I vinterskrud ges livet rymd och vänskap tid
Ett barn som skrattar liv i vinterflingors dans
Minner om värmen glömd i frosten någonstans

Den fred som trollats bort av tomma ord
På nytt ska den få växa i god jord

För barnets skull
Vi måste tro på nytt
För julens skull
Vår kärlek ska stå skydd
Det är jul
och livet har sin mening
Ta min hand
och vi ska nå försoning
För barnets skull

Jenny Minner



Julfrukost

I år flyttar julkrubbegudstjänsten på julafton från Tysslinge kyrka och blir en julfrukost med andakt i St Josefs kapell i Garphyttan. Varmt välkomna dit!

Aftonsång i juletid

Vi tänder de levande ljusen i Gräve kyrka och sjunger de älskade julpsalmerna tillsammans! Välkomna måndag 23 december klockan 19. Klä er varmt, kyrkan är inte uppvärmd!

Öppen verksamhet

Höstterminens sista vecka blir vecka 50, för all öppen verksamhet.

Vårterminen startar vecka 3.

Välkomna då till Öppnis i Vintrosa på tisdagar 9.30–12.00 för föräldralediga och barn, Öppet café i Garphyttan för alla på fredagar 9.30–12.00, Pilgrimsbarn udda torsdagar med meral!

Julinsjungning

Varmt välkomna att traditionsenligt välkomna julen tillsammans med Tysslinge församlings julinsjungningskör under ledning av Frida Risberg och Robert Ottonius!

Två chanser ges:

Söndag 22/12 klockan 15.00 och klockan 18.00 i Tysslinge kyrka.

Insamling till Act Svenska kyrkans julinsamling.



Välkommen på gudstjänst

15 december	3:e söndagen i advent	kl 10 Högmässa	Vintrosa kyrka
22 december	4:e söndagen i advent	kl 10 Högmässa	Tysslinge kyrka
23 december		kl 19 Aftonsång i juletid	Gräve kyrka
24 december	Julafton	kl 9.00-10.30 Julfrukost med andakt	St Josefs kapell
24 december	Julafton	kl 23.00 Julnattsmässa	Vintrosa kyrka
25 december	Juldagen	kl 07 Julotta	Tysslinge kyrka
26 december	Annandag jul	kl 10 Högmässa	Vintrosa kyrka
29 december	Söndagen efter jul	kl 10 Högmässa	Tysslinge kyrka
1 januari 2025	Nyårsdagen	kl 18 Högmässa	Vintrosa kyrka
5 januari	Söndagen efter nyår	kl 10 Högmässa	Tysslinge kyrka
6 januari	Trettondag jul	kl 10 Högmässa	Vintrosa kyrka
12 januari	1:a söndagen efter trettondagen	kl 10 Högmässa	Tysslinge kyrka

Om du hör om någon som inte fått bladet,
hör av dig till expeditionen 019-20 80 50
eller tysslinge.forsamling@svenskakyrkan.se



**Svenska
kyrkan**